

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/21/2018
Identifikačné číslo spisu: 1316010312
Dátum vydania rozhodnutia: 12.07.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1316010312.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného Q. Y. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. júla 2018 v Bratislave dovolanie obvineného Q. Y. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. novembra 2017, sp. zn. 3To/90/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Q. Y. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 9. júna 2017, sp. zn. 46T/77/2016 bol obvinený Q. Y. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na skutkovom základe, že

obvinený Q. Y. napriek tomu, že mal rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1 T 60/2008 zo dňa 11. mája 2009, právoplatným dňom 11. mája 2009, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 8 (osem) rokov,

dňa 12.04.2015 v čase asi o 01.30 hod. v Bratislave na B. ulici viedol osobné motorové vozidlo Ssangyong Kyron, tmavočiernej farby, EČV: Q., kde bol zastavený a kontrolovaný motorizovanou hliadkou KR PZ Bratislava PMJ s volacím znakom E. XXX.

Okresný súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T 150/2015 zo dňa 20. apríla 2015 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T 222/2016 zo dňa 18. augusta 2016.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie prokurátor do trestu ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 181), ktoré odôvodnil osobitným podaním z 10. júla 2017. V dôvodoch odvolania (č.l. 186-189) namietal, že ak súd chcel upustiť od uloženia súhrnného trestu v prípade obvineného, mohol tak urobiť iba vo vzťahu k trestu uloženom trestným rozkazom Okresného súdu

Bratislava II z 20. apríla 2015 sp. zn. OT 150/2015. Pokiaľ ide o druhý rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 222/2016 z 18. augusta 2016, v tomto prípade ide o recidívu, preto považuje výrok o treste napadnutého rozsudku za nezákonný a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a krajskému súdu navrhol, aby sám vo veci rozhodol, prípadne vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ktorý na verejnom zasadnutí 7. novembra 2017 rozsudkom, sp. zn. 3To/90/2017 (č.l. 241-247) podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu.

Rozhodujúc vo veci podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému Q. Y., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom O., I. XX, uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m), § 38 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 4 (štyri) mesiace, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Podľa § 42 ods. 2, § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obvinenému uložil súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 2 (dva) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený obvinenému trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT 150/2015 zo dňa 20. apríla 2015, právoplatný 20. apríla 2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 7. novembra 2017, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom obvinený mal uložený trest podľa hlásenia ústavu na výkon trestu vykonať dňom 6. júna 2018.

Odpis rozsudku Krajského súdu v Bratislave obvinený Q. Y. prevzal 2. februára 2018, jeho obhajca prevzal rozhodnutie 29. januára 2018 a prokurátor ho prevzal 25. januára 2018.

Obvinený Q. Y. adresoval súdu prvého stupňa 13. novembra 2017 podanie označené ako dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/90/2017 a zároveň požiadal súd o ustanovenie obhajcu pre dovolanie, pretože nemá finančné prostriedky na plateného advokáta. Na základe tejto žiadosti bol opatrením súdu prvého stupňa z 10. januára 2018 obvinenému ustanovený obhajca pre dovolacie konanie JUDr. Michal Ciklamini, ktorého súd vyzval na podanie dovolania.

Okresný súd Bratislava III dňa 27. júna 2018 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci dovolanie obvineného Q. Y., ktoré podal prostredníctvom ustanoveného obhajcu, ktoré smeruje proti vyššie citovanému rozsudku krajského súdu. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa dňa 8. marca 2018 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c), g) alternatívne písm. i) Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania (č.l. 266-268) obhajca uviedol, že ako ustanovený obhajca na základe výslovnej žiadosti obvineného podáva predmetné dovolanie. Podľa názoru obvineného rozhodnutím krajského súdu bol porušený zákon, pretože rozhodnutie krajského súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, nakoľko súd podľa obvineného vychádzal z priestupku, ktorý nikdy nebol prejednávaný, riešený, vyriešený, a teda sa nestal, preto nemôže slúžiť ako podklad v tejto trestnej veci. Navyše policajti podľa obvineného postupovali nezákonne, a teda ani účelové vyhlásenie obvineného o vine nemôže podľa neho odvieť pozornosť od tejto nezákonnosti. Okrem toho obvinený namieta, že mu nikdy nebola doručená obžaloba v prejednáwanej trestnej veci, čo podľa obvineného zakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

V prípade, že sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nestotožní s vyššie uvedenými dôvodmi dovolania,

obvinený poukazuje na § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., nakoľko podľa neho uložením súhrnného trestu krajský súd porušil zákon. Rozhodnutie okresného súdu, ktorým upustil od uloženia súhrnného trestu považuje obvinený za správny, zákonný a spravodlivý. V závere dovolania obvinený navrhoval napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Samosudca súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručil rovnopis dovolania prokurátorovi s tým, že sa môže k dovolaniu obvineného v stanovenej lehote vyjadriť. Uvedenú možnosť prokurátor využil podaním došlým na súd prvého stupňa 29. marca 2018 (č.l. 271-274). Vo svojom vyjadrení uviedol, že rozhodnutie krajského súdu je správne a zákonné. Námietky obvineného nenapĺňajú ním uplatnené dovolacie dôvody, a preto navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Vyjadrenie prokurátora bolo súdom prvého stupňa doručené stranám trestného konania, avšak obvinený ani jeho obhajca na vyjadrenie prokurátora nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, čo je v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na verejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších (mimoriadnych) procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Úlohou dovolacieho súdu je posúdiť, či námietky dovolateľa obsahovo napĺňajú niektorý z nimi uplatnených dovolacích dôvodov.

Nakoľko dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podať dovolanie, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštitúcia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie. Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a) až g) Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti (§ 371 ods. 4 veta prvá Tr. por.). Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený Q. Y. na hlavnom pojednávaní 9. júna 2017 po prednesení obžaloby a poučení samosudcom, po porade s obhajcom urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na všetky samosudcom kladené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal „áno“. Následne bol samosudcom poučený o následkoch takého vyhlásenia. Prokurátor navrhol prijať jeho vyhlásenie, ktoré samosudca prijal a na základe toho sa vo veci vykonávali dôkazy iba k osobe obvineného a k trestu. Po vyhlásení rozsudku a poučení o opravných prostriedkoch obvinený po porade s obhajcom prehlásil, že sa výslovne vzdáva odvolania, a to aj za osoby oprávnené podať odvolanie v jeho prospech (č.l. 181).

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že dovolanie možno podať aj proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu, ktorý bol vydaný po prijatí vyhlásenia obvineného o priznaní viny, pretože na základe dovolania prokurátora bol rozsudok súdu prvého stupňa zmenený v neprospech obvineného. Na druhej strane však obvinený v konkrétnom prípade nemôže úspešne uplatňovať dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a) až g) Tr. por. Bráni tomu vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por. a dovolací súd sa takýmito námietkami nemôže zaoberať.

Napriek tomu považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že v prerokúvanej veci žiadne porušenie práva obvineného na obhajobu nezistil a v priebehu trestného stíhania boli všetky získané dôkazy súdom vykonané v súlade s Trestným poriadkom.

Obvinený v dovolaní uplatnil aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z dôvodu citovaného ustanovenia vyplýva, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. V rámci tohto dovolacieho dôvodu možno namietajú, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený však bližšie nekonkretizoval v čom má spočívať ním uplatnený dovolací dôvod.

V dovolacom konaní platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tomu tak nie je a podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanom prípade, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), g), i) Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Q. Y. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.